

дава власть и царства, комуто ще. Всичко, что прорекълъ Даніилъ ся сбѫдило: Навуходоносору за гордость и тицеславие ся взель ума-тъ; него държали запрѣнъ като дивъ звѣрь.

Сѫщо така изяснилъ Даніилъ едно чудесно явленіе Валтасару, наслѣднику и сыну Навуходоносорову. Веднажъ Валтасаръ направилъ великолѣпенъ пиръ, на когото повыкалъ всички-тѣ ведомы отъ свое-то царство; тіи были около тысяча человекъ. Той заповѣдалъ да подаджатъ священны-тѣ сосуды, които былъ взелъ баша му, Навуходоноръ, изъ храма Йерусалимскаго. Изъ тая сосуды пили вино, славили идолы-тѣ златны, сребръны, мѣдны, желѣзны, каменны и дръвены, но никой не ся смышиявалъ да слави Единаго, Вѣчнаго, Всемогущаго Бога. Веднага ся явила рѣка; тя писала на стѣнѣ-тѣ думы никому неизвѣстны: *манн, өакелъ, фаресъ*. Царя-тъ ся ужаснѣлъ, като видѣлъ, при свѣтлинѣ-тѣ на горящи-тѣ лампады, пишущѣ-тѣ рѣкѣ, видѣлъ, че ся движатъ пѣрсты; всички-тѣ му гости такожде видѣли това чудо. Пакъ съякаль всички-тѣ учены; но никой не можалъ ни да прочете неизвѣстны-тѣ писмена, ни да имъ изясни смыслъ, никой, освѣнъ Даніила, който казалъ, че тая думы казватъ: *измѣрихъ, прѣтеглихъ, раздѣлихъ*, че царство-то Валтасарово ще ся раздѣли и ще б҃де покорено отъ Мидяны-тѣ и Персы-тѣ. Въ сѫщѣ-тѣ нощъ Валтасара убили, и царство-то му покорилъ Дарій, царь Мидійскаго.

ГЛАВА XCIV.

Сусанна.

Во Вавилонъ живѣялъ единъ прочутъ, богатъ Іудей, по имя Іоакимъ; жена-та му ся наречала Сусанна. Тя была прѣкрасна и добродѣтелна. У Іоакима ся сбирали познатны Іудеи, и той ся почиталъ пѣрвъ между нихъ. А двамина отъ сѫдіи-тѣ Іудейски го спохождали всѣкий день. Тіи были старцы и по-